

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.562 van 23 oktober 2003
in de zaak A. 135.980/VII-29.621.**

In zake : 1. Arnold DE SCHEPPER,
 2. Robert PELEMAN,
 3. Patrick DE SWAEF,
 4. Jan LORIE,
 5. André VAN DEN BOSSCHE,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat P. DEVERS,
 kantoor houdende te GENT,
 Kouter 69

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
OOST-VLAANDEREN.

tussenkommende partij :

Marc VAN CAUTER,
die woonplaats kiest bij
Advocaten D. LINDEMANS en F. DE PRETER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Arnold DE SCHEPPER, Robert PELEMAN, Patrick DE SWAEF, Jan LORIE en André VAN DEN BOSSCHE op 28 april 2003 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 13 februari 2003 inzake het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere van 24 september 2002 waarmee aan Marc VAN CAUTER de milieuvergunning wordt verleend voor het exploiteren van een pluimveekwekerij aan de Driepikkel 1 in 9420 Erpe-Mere;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 oktober 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. VERMEIRE die, loco Advocaat P. DEVERS verschijnt voor verzoekers, van Bestuurssecretaris C. HUYSENTRUYT, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. HONNAY die, loco Advocaten D. LINDEMANS en F. DE PRETER verschijnt voor de tussenkomen partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Rechtspleging

Overwegende dat Marc VAN CAUTER, exploitant van de kwestieuze inrichting, met een verzoekschrift van 2 juni 2003 heeft gevraagd in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. De feiten

De vergunde inrichting -een bedrijf waar kippen worden gehouden- is gelegen aan de Driepikkel in Erpe-Mere (deelgemeente Aaigem). Volgens het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan "Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem" ligt het bedrijf deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en deels in een woongebied met landelijk karakter.

Op 1 juni 1988 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen aan Paul SCHEERLINCK een exploitatievergunning voor een termijn van vijftien jaar, voor de verderzetting van een pluimveebedrijf met 25.000 mestkippen, 2 voedersilo's van 10 ton en 9.000 liter stookolie. Een uitbreiding tot 45.000 mestkippen wordt geweigerd.

Met een brief van 28 september 1990 meldt de tussenkomende partij de overname van de inrichting. Hij schakelt het bedrijf om van een mestkippenbedrijf naar een zogenaamd basisfokbedrijf. In dergelijk bedrijf worden "grootouderdieren" gehouden. De eieren van die dieren worden elders uitgebroed tot "moederdieren", die op hun beurt eieren leggen voor de productie van nieuwe kuikens. Om sanitaire en andere redenen acht tussenkomende partij voor een goede bedrijfsvoering een derde stal nodig.

Op 28 mei 2002 vraagt de tussenkomende partij de hernieuwing van de milieuvergunning, en tegelijk de verandering zoals eerder geweigerd.

Tijdens het openbaar onderzoek worden één collectief en negentien individuele bezwaarschriften (waarvan sommige identiek) ingediend, onder meer door de vijf verzoekers.

Op 24 september 2002 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere de gevraagde vergunning, voor het houden van 19.641 kippen in 3 stallen, de opslag van 450 m³ dierlijke mest, de opslag van mazout en het stallen van voertuigen en aanhangwagens. Volgende bijzondere vergunningsvoorwaarden worden opgelegd :

- de mestopslag dient afgedekt te worden zodat geur- en stofhinder beperkt wordt;
- de nieuwe stal dient voorzien te worden van een lengte-ventilatie met uitlaat langs de oostgevel, het verst verwijderd van de dichtste woningen;
- er dient een voldoende dicht groenscherm rond de oude en nieuwe stallen aangelegd te worden: het voorstel hiervan dient aan het college van burgemeester en schepenen bezorgd te worden binnen de drie maand na de vergunning, de aanplanting dient te gebeuren het eerstvolgende plantseizoen;
- er dient geluidsisolatie aangebracht te worden aan het dak en wanden van de nieuwe stal om de geluidshinder zoveel mogelijk te beperken;
- de opgevangen spoelwaters mogen niet geloosd worden in grachten of riolering;
- de toegang naar de inrichting, ook voor de nieuwe stal dient te blijven geschieden langs de Driepikkel.

Er wordt administratief beroep aangetekend door een groep buurtbewoners, waaronder verzoekers.

De Vlaamse Landmaatschappij adviseert gunstig. Aministratie Milieuvergunningen, buitendienst Oost-Vlaanderen, de provinciale milieuvergunningscommissie en de gewestelijke milieuvergunningscommissie adviseren gunstig, mits het opleggen van enigszins gewijzigde bijzondere vergunningsvoorwaarden.

Op 13 februari 2003 wordt de bestreden beslissing genomen : het beroep wordt verworpen, de bestreden beslissing wordt bevestigd. De motivering met betrekking tot de door de beroepindieners geformuleerde grieven luidt als volgt :

"(...)

1. Geen behoorlijke motivering door het College van Burgemeester en Schepenen inzake aanvaardbare hinder;
Juist, maar door het opleggen van bijzondere voorwaarden wordt de hinder echter beperkt voor de omgeving;
 2. Overmatige hinder van de mesthoop, nl. geurhinder, stofhinder en last van ongedierte;
Niet terecht, door het feit dat de mestopslag eerder als een tussenopslag van zeer beperkte duur (enkele dagen per jaar) dient te worden aanzien zal de hinder ervan als verwaarloosbaar kunnen worden beschouwd;
 3. Overmatige hinder door de nieuwe stal, nl. op ongeveer 20 meter van twee woningen, geluidshinder door de ronkende motoren van de ventilatoren en het gekraai van de duizenden hanen, geurhinder, zware vervoer in de straat, aantasting van het grondwater bij het reinigen van de stallen, afvalwaters komen in de open gracht;
Niet terecht, zoals uitvoerig uitgelegd zal de hinder tot een aanvaardbaar niveau kunnen beperkt worden omdat de stalruimte van de nieuwe stal verder van de woningen komt, het aantal ventilatoren eerder beperkt is, het gekraai van de 1.400 hanen door de aangebrachte isolatie als niet storend wordt ervaren, geurhinder eveneens kan beperkt worden, het vervoer niet met zware transporten gebeurt gezien de smalle oprit naar de inrichting en het reinigingswater opgevangen wordt in citernes;
 4. Het bestreden besluit schendt artikel 5.9.2.1 en 5.9.2.2 van Vlare II;
Niet terecht, de hinder wordt beperkt tot de normale burenlust;
 5. De afstand van de stal en de mestvaalt tot de dichtstbijgelegen woningen en de aard van de exploitatie brengen mee dat zelfs bij het opleggen van de strengste voorwaarden, de burenhinder niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt;
Niet terecht, zoals reeds gesteld kan de hinder mits het opleggen van passende voorwaarden wel tot een aanvaardbaar niveau worden beperkt;
 6. De afstand van de nieuwe stal tot de woningen is trouwens in strijd met de bepaling van artikel 5.9.5.3, §5 van Vlare II; de minimum afstand voor een dergelijke hoeveelheid dieren wordt voorzien op 100 meter;
Niet terecht, voor de hernieuwing zijn de verbods- en afstandsregels niet van toepassing terwijl ze voor de verandering slechts van toepassing zijn bij een vergroting met 100 %; dat, zelfs indien de verbods- en afstandsregels van artikel 5.9.5.3 §5 toegepast worden, er een minimum afstand nodig van 200 meter naar de hindergevoelige gebieden is (bij een aantal waarderingspunten <75) waartoe de woongebieden behoren maar niet de woongebieden met landelijk karakter;
- (...)"

3. Beoordeling

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekers, met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij beweren te zullen ondergaan als gevolg van de bestreden beslissing, uiteenzetten wat volgt :

"Waar in het verleden en ook desaangaande huidig besluit alle adviserende en besluitende instanties het erover eens waren dat de door de heer Marc VAN CAUTER voorgestane exploitatie hinderlijk was en deze hinderlijkheid (geur-, lawaai-) minstens moet worden ingedijkt door het opleggen van bijzondere milieuvoorwaarden, werd bij de uiteindelijke redactie van het voorliggende besluit niet over deze bijzondere/bijkomende milieuvoorwaarden beschikt.

Zodat in weerwil met de voorafgaandelijke respectievelijke stellingnames en adviezen de heer Marc VAN CAUTER thans, minstens hangende de vernietigingsprocedure, over een 'vrijgeleide' beschikt terzake zijn uitbating, zonder de nochtans allernoodzakelijkst beoordeelde opgelegde bijzondere milieuvoorwaarden.

Verzoekers zullen dan ook, gelet de geciteerde adviezen van allerhande specialisten die alvast stellen dat de sowieso aanwezige hinder vermijdbaar wordt door op te leggen bijzondere milieuvoorwaarden, bij gebreke aan deze (bijzondere) milieuvoorwaarden te duchten hebben van lawaai- en geurhinder als door hen thans nu reeds concreet ondervonden, waarvoor tal van bezwaren en ook huidige procedure.

Dat de volgende in het besluit aangetroffen zinswenden veelzeggend zijn en verzoekers het ergste doet vrezen :

- '1. Geen behoorlijke motivering door het College van Burgemeester en Schepenen inzake aanvaardbare hinder;

Juist, maar door het opleggen van bijzondere voorwaarden wordt de hinder echter beperkt voor de omgeving;

Overwegende dat, wat voorafgaat in acht genomen, kan gesteld worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting, mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt";

Overwegende dat de verwerende partij daar het volgende tegenover stelt :

"Verzoekers laten na concrete feiten aan te voeren op grond van dewelke de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aanleiding zal geven tot een ernstig moeilijk te herstellen nadeel. Er wordt enkel in algemene termen aangegeven dat er onvoldoende bijzondere voorwaarden zijn om de geur- en lawaaihinder te beperken, wat trouwens in tegenstrijd is met de unaniem gunstige adviezen van de verschillende instanties. In het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen worden algemene, sectorale en bijzondere voorwaarden opgelegd die de milieuhinder tot het aanvaardbare moeten kunnen beperken. Daarenboven legde de exploitant een nieuw uitvoeringsplan van de nieuwe stal neer (zie bijkomende stukken) waarop de voorruimte duidelijk afgebakend wordt en waardoor de eigenlijke stalruimte op minstens 40 m van de naastgelegen vreemde woning komt te liggen.

M.a.w. verzoekers geven enkel vage vermoedens over de mogelijke gevolgen weer en geven geen concrete feiten waardoor de onmiddellijke tenuitvoerlegging zou kunnen leiden tot enig ernstig nadeel";

Overwegende dat de tussenkomenende partij erop wijst dat het verzoekschrift zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar zeer concrete gegevens moet aanvoeren; dat zij terzake het volgende stelt :

"Het door de verzoekende partijen aangehaalde nadeel hangt samen met het middel. Zij stellen dat geen voorwaarden werden opgelegd, en dat daardoor de exploitant over een vrijgeleide beschikt om de exploitatie zonder de meest noodzakelijke voorwaarden ten uitvoer te leggen.

Hierop moet vooreerst worden geantwoord dat de milieuvergunning wel degelijk voorwaarden oplegt, door de bevestiging van de vergunning die afgeleverd werd door de bestendige deputatie.

Daarbij komt dat de verzoekende partijen op geen enkele wijze aanduiden hoe het vermeend niet opleggen van voorwaarden hen een nadeel verschaft, laat staan een ernstig nadeel of een moeilijk te herstellen nadeel.

Elke aanduiding van de juiste ligging van de woningen van de verzoekende partijen ten opzichte van de vergunde inrichting ontbreekt. In hun uiteenzetting over het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel wordt op geen enkele wijze een concreet nadeel aangetoond of aannemelijk gemaakt.

Hierbij mag niet uit het oog worden verloren dat de aanvraag louter betrekking heeft op een aanpassing van een bestaand bedrijf, zonder een verhoging van de capaciteit. De verzoekende partijen leggen geen enkel bewijs voor van bestaande geur- of geluidshinder";

Overwegende dat verzoekers hun nadeel baseren op het uitgangspunt dat de door de adviesverlenende instanties noodzakelijk geachte bijzondere vergunningsvoorwaarden niet worden opgelegd; dat de bestreden beslissing echter de door het college van burgemeester en schepenen afgegeven vergunning, inclusief de daarin opgelegde bijzondere milieuvergunningsvoorwaarden, bevestigt; dat deze voorwaarden op het eerste gezicht grotendeels gelijk zijn aan deze welke in beroep door de adviesverlenende instanties werden voorgesteld; dat verzoekers niet uiteenzetten in welke mate een eventueel verschil tussen de

opgelegde en de voorgestelde voorwaarden een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Marc VAN CAUTER in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig oktober tweeduizend en drie, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

E. BREWAEYS.